

3 lutego 1930 r.

A63c 9/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11167.

Johannes Olsen Jordell
(Oslo, Norwegja).

Kl. ~~77 b 15.~~

77 b 9/22

Urządzenie do wiązania nart.

Zgłoszono 12 października 1928 r.

Udzielono 22 października 1929 r.

Pierwszeństwo: 19 października 1927 r. (Norwegja).

Niniejszy wynalazek dotyczy urządzenia do wiązania nart, które umożliwia w szybki i wygodny sposób włożenie tylnego wiązania i usunięcie go z narty. Wynalazek wyróżnia się tem, że każdy z końców tylnego wiązania połączony jest z jedną z dwóch części, składających się z dwóch wsuwalnych w siebie i zamykalnych części, które z przeciwległych stron zakłada się przez otwór na narty.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia część narty, widzianą z boku, ze zmontowanym urządzeniem, fig. 2 — dwie części urządzenia w widoku z góry, fig. 3 — żelazną podpórkę dla palców w widoku z góry przed zagięciem uch, fig. 4 — przekrój wzdłuż linii A—A fig. 3.

Na każdym końcu tylnego rzemienia 1 przynitowane jest okucie 2, które to okucie umocowane jest obracalnie na stojących uchach 3 względnie 4, na szynach 5 względnie 6 albo zapomocą nitowania, jak to wskazano na rysunku, lub też w ten sposób, że część 2 tworzy na końcu hak, który się zaczepia o czop na części 3 względnie 4. Szyna 5 posiada przekrój w kształcie ogońka jaskółczego, a szyna 6 jest wykonana w ten sposób, żeby ją można było wsunąć w szynę 5. Wewnątrz szyny 6 przynitowana jest sprężyna 7, współdziałająca z szeregiem zębów 8, umieszczonych na zewnętrznej stronie szyny 5.

Przymocowując tylne wiązanie według wynalazku do narty, np. przy podpórce dla palców (jak na fig. 1), osadza się szynę 5

w otworze narty pomiędzy dwiema poziomymi częściami podpórki.

Następnie wsuwa się szynę 6 z drugiej strony w szynę 5, dzięki czemu koniec sprężyny 7 zazębia się z występami 8 tak, że nie można szyn od siebie oderwać. Przy usuwaniu tylnego wiązania z narty, należy wsunąć odpowiedni przedmiot, np. cienki pasek metalu, pomiędzy szyny 5—6 tak, aby rozluźnić połączenie pomiędzy sprężyną 7 i zębami 8 i pokryć pozostałe zęby, poczem można już szyny rozsunąć.

Przedstawiona na rysunku płytką żelazna 9 dla palców posiada wzdłuż krawędzi, leżącej poza szynami 5, 6 zagięcie 10, tworzące oparcie dla szyny 5, przyczem pod płytką 9 powstaje szpara do umieszczenia krzyżującego rzemienia, który się przymocowuje do sprzączek tylnego rzemienia.

Przedstawiony na rysunku sposób wykonania podany jest tylko jako przykład, można bowiem wprowadzić pewne zmiany, bez naruszenia istoty wynalazku. Można np. wodzące ułożenie szyn wykonać inaczej, niż to przedstawia rysunek, jak również samoczynne zamykanie przez wsuwanie szyn wykonane być może inaczej, bez zmiany istoty wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do wiązania nart, znamienne tem, że końce tylnego wiązania połączone są obracalnie, każdy w jedną z

dwóch części przesuwalnych i zamykalnych, które są z przeciwnych stron wsunięte w otwór lub zazębione z nartą.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że jedna z części wsuwalnych składa się z szyny w kształcie jaskółczego ogona, w którą wsuwa się dokładnie dopasowaną drugą szynę, przyczem jedna z tych szyn zaopatrzona jest w sprężynę, która przy wsuwaniu szyn współdziała z zębami drugiej szyny, tak że szyny te mogą być rozłączone tylko zapomocą urządzenia otwierającego.

3. Urządzenie według zastrz. 1 — 2, znamienne tem, że szyny posiadają na swoich zewnętrznych końcach stojące ucho, do którego przymocowane jest obracalnie okucie, umocowane na tylnym rzemieniu.

4. Urządzenie według zastrz. 1 — 3, przy którym szyny umieszczone są w otworze narty pomiędzy poziomo ułożonymi częściami przechodzącego przez nią żelaza dla palców, znamienne tem, że część tego żelaza, leżąca poza szynami, posiada krawędź (10), zagiętą ku dołowi, przez co tworzy się mocne oparcie dla szyn, oraz otwór idący przez nartę, który może służyć do umocowania krzyżowego rzemienia, łączącego się ze sprzączkami tylnego rzemienia.

Johannes Olsen Jordell.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

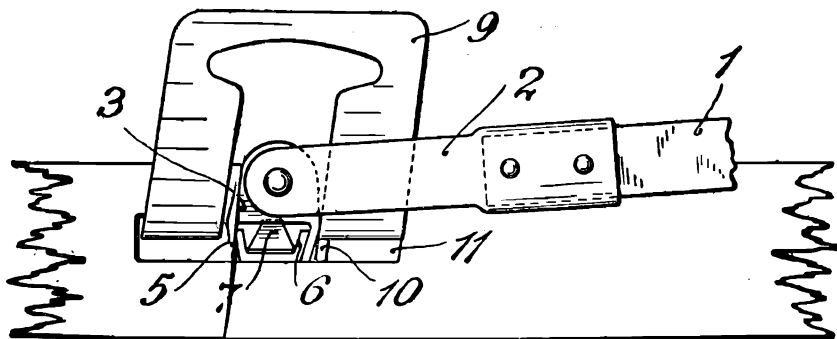

Fig. 2.

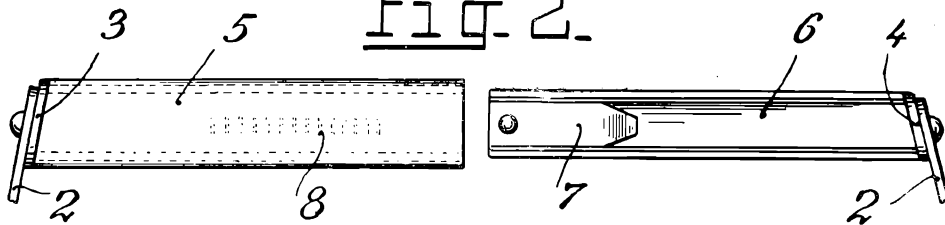

Fig. 3.

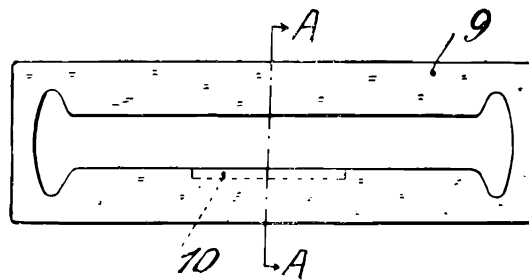

Fig. 4.

